In memoriam

(Daniela Caraman Fotea, 30 iunie 2010)

Dan Spătaru s-a afirmat în vremuri împrietenite cu muzica uşoară; pe măsură însă, provocatoare, exigente, solicitante. Divertismentul era favorit al media, al show-biz-ului (activ neîntrerupt). În context, Dan şi-a măsurat triumful cu artişti din varii generaţii: de la Gică Petrescu la Aurelian Andreescu, Angela Similea, Corina Chiriac, Cornel Constantiniu, Mirabela, Mihai Constantinescu, Marian Nistor, fiecare în felul lor, VEDETE, personalităţi individualizate prin stil, vocalitate, apariţie. Nu a ezitat să li se alăture. Pregătirea, studiile superioare în sport i-au oferit lui Dan obişnuinţa competiţiei.

A intrat cu fruntea sus, direct, în topurile superioare de popularitate. Avea şi el date de identificare artistică unicat: timbru particular, căldură aparte a interpretării, exuberanţa comunicării. „Priza" la public era fantastică...

Dan a beneficiat şi de un alt atu – important: repertoriul lui aduna melodii ale compozitorilor REPREZENTATIVI din gen: Ion Vasilescu (Ţărăncuţă, ţărăncuţă), Temistocle Popa (În rândul patru, Trecea fanfara militară, Măicuţă-ţi mulţumesc), Ion Cristinoiu (Te-aşteaptă un om, Nici o lacrimă), Henry Mălineanu (Dac-ajung la inima ta), Camelia Dăscălescu (Nu-ţi fie teamă de-un sărut, Amintiri, amintiri), Aurel Manolache (Ale tale, ale tale) şi câte altele... Aproape tot ce interpreta devenea şlagăr! A excelat în cântecul de dragoste. Unul dintre discurile pe care i le-am produs la Electrecord – Melodii de Temistocle Popa, întrunea la primul tiraj, peste 200.000 de exemplare. Record în epocă, pentru gen!

La spectacole – era nevoie de prezenţa forţelor de ordine călare, pentru a stăvili entuziasmul publicului, pe care nu-l lăsa apatic, indiferent. Ce simţeau acei oameni (care-l iubeau)? Se pleca de la recitalurile lui Dan, altfel decât veneai...

Era mai bun decât ştia; modestia îi era o a doua natură. Dan şi cântecele lui nu erau una, dar... nici două! Se bucura de muzică, de public, fără să se „agaţe" însă de niciunele.

Se ştie: trecerea vremii roade sentimentele, amintirile... În cazul lui Dan, se pare, timpul a eşuat!

Mai mult decât o vedetă, Dan a fost un FENOMEN...

Aceste gânduri au venit la aflarea unei veşti înbucurătoare: scriitorul, umoristul, teleastul Dan Mihăescu pregăteşte un volum dedicat interpretului. Trebuitor demers, act cultural şi de pioasă recunoaştere faţă de un nume implicat în istoria muzicii uşoare româneşti. Va fi o restituire selectă, pe măsura virtuozităţii autorului.